

REPUBLIKA HRVATSKA  
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE  
Z A G R E B  
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i Mire Kovačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., kojeg zastupa opunomoćenica S. D. odvjetnica u Z., protiv tuženika Ministarstva pravosuđa i uprave Republike Hrvatske, Z., radi izvršenja, na sjednici vijeća održanoj 6. srpnja 2021.

p r e s u d i o j e

- I. Poništava se rješenje Ministarstva pravosuđa i uprave klasa: UP/II-008-01/20-01/1, urbroj: 514-U-07-03/1-20-2 od 2. prosinca 2020.
- II. Poništava se rješenje o izvršenju Gradskog ureda za opću upravu Grada Z., klasa: UP/I-034-01/19-003/3, urbroj: 251-07-01-19-1 od 9. rujna 2019. i odbacuje se prijedlog H. Š. za izvršenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/17-01/970, urbroj: 401-01/03-18-8 od 1. ožujka 2018.
- III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbačena je žalba tužitelja izjavljena protiv točke 2. rješenja o izvršenju Grada Z., Gradskog ureda za opću upravu, klasa: UP/I-034-01/19-003/3, urbroj: 251-07-01-19-1 od 9. rujna 2019., na temelju članka 114. stavka 1. u svezi s člankom 18. stavak 2. i člankom 115. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09.-dalje: ZUP).
2. Tužitelj osporava rješenje tuženika zbog bitne povrede upravnog postupka. U tužbi navodi da je njegova žalba protiv rješenja Gradskog ureda za opću upravu Grada Z. od 9. rujna 2019. nezakonito odbačena, jer je prema shvaćanju iznesenom u presudi ovoga Suda poslovni broj: UsII-176/2020 od 2. srpnja 2020. tuženik nadležan za odlučivanje o predmetnoj žalbi. Ukazuje da je od podnošenja zahtjeva za pristup informacijama proteklo više od četiri godine, a od pravomoćnosti odluke kojom je njegov zahtjev usvojen proteklo je više od 27 mjeseci, pa smatra da su prekršena procesna prava iz Zakona o pravu na pristup informacijama kao i pravo zajamčenom člankom 38. stavak 4. Ustava Republike Hrvatske. Predlaže da ovaj Sud osporeno rješenje tuženika poništi. Potražuje naknadu troška za sastav tužbe u iznosu od 2.500,00 kn.
3. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod razloga iznesenih u obrazloženju rješenja, navodeći da zakon kojim se uređuje upravno područje prava na pristup

informacija, niti zakon kojim se uređuje opći upravni postupak ne sadrže odredbu iz koje bi proizlazila njegova nadležnost za postupanje po žalbama u postupcima izvršenja rješenja Povjerenika za informiranje. Nadalje navodi da ta nadležnost ne proizlazi niti iz odredbi članka 38. točke 4. Zakona o sustavu državne uprave ("Narodne novine", broj: 150/11., 12/13. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 93/16. i 104/16.), odnosno članka 51. stavak 1. sada važećeg Zakona o sustavu državne uprave ("Narodne novine", broj: 66/19.) niti iz članka 76. stavka 3. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ("Narodne novine", broj: 33/01., 60/01., 129/05., 109/07., 125/08., 36/09., 150/11., 144/12., 19/13., 137/15., 123/17. i 98/19.). Ukazuje da je u skladu s odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15.-dalje: ZPPI), Povjerenik neovisno državno tijelo za zaštitu prava na pristup informacijama te drugostupanjsko tijelo u rješavanju žalbi u postupcima ostvarivanju prava na pristup informacijama i prava na ponovnu uporabu informacija. Smatra da je Povjerenik, pogrešno tumačeći odredbu članka 138. stavka 2. ZUP-a svoje rješenje dostavio na izvršenje Gradskom uredu za opću upravu Grada Z. Navodi također da odredbama ZPPI-a nije propisano da tijela koja rješavaju u prvom stupnju ne mogu provoditi izvršenje, već u tim postupcima nemogućnost izvršenja primjenom odredbi članka 133. do 144. ZUP-a proizlazi iz naravi same upravne stvari, pa stoga smatra neispravnim pravno shvaćanje ovoga Suda izraženo u rješenju broj: UrlI-18/19 od 21. veljače 2019., kojim je u postupku rješavanja o sukobu nadležnosti odlučeno da je Gradski ured za opću upravu Grada Z. nadležan za donošenje rješenja o izvršenju rješenja Povjerenika. Također navodi da se tužitelj neosnovano poziva na shvaćanje izneseno u presudi poslovni broj: UsII-176/2020 od 2. srpnja 2020., jer se u tom postupku nije odlučivalo o nadležnosti Ministarstva pravosuđa i uprave. Navodi da izneseno pravno shvaćanje, osim toga, nije u skladu sa stajalištem Visokog upravnog suda Republike Hrvatske iz Zaključka broj 6 Su-574/2019-3, zauzetom na sjednici svih sudaca 18. studenog 2019., a koje je u skladu s člankom 40. stavak 2. Zakona o sudovima ("Narodne novine", broj: 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18., 126/19. i 130/20.) obvezno za sva sudska vijeća i suce pojedince toga Suda. Slijedom navedenog smatra da je tužba u cijelosti neosnovana te predlaže da Sud tužbeni zahtjev, kao i zahtjev tužitelja za naknadu troška, odbije.

4. Nakon razmatranja odlučnih pravnih pitanja, a odlučujući o tužbenom zahtjevu sukladno članku 31. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje: ZUS), ovaj Sud ocjenjuje da osporeno rješenje tuženika nije zakonito.

5. U ovom predmetu tuženik je nepravilno u izvršenju presude ovoga Suda poslovni broj: UsII-275/20-4 od 14. listopada 2020. odbacio žalbu tužitelja zbog nenadležnosti na temelju članka 114. stavka 1. u svezi članka 115. stavka 2. ZUP-a, pozivajući se pri tome neosnovano i na odredbu članka 18. stavka 2. toga Zakona, prema kojoj će službena osoba kada primi podnesak stranke iz kojeg se ne može utvrditi koje je tijelo nadležno za rad po podnesku, isti odbaciti zbog nenadležnosti. Naime, takovom odlukom nije u cijelosti postupljeno prema stajalištu Suda iznesenom u navedenoj presudi, imajući u vidu i shvaćanje izraženo u presudi poslovni broj: UsII-176/20-5 od 2. srpnja 2020., prema kojem je tuženik (ranije Ministarstvo uprave) nadležno tijelo za odlučivanje o žalbi protiv predmetnog rješenja o izvršenju. Stoga razlozi izneseni u obrazloženju osporenog rješenja nisu valjani razlozi za odbacivanje žalbe u konkretnom slučaju, imajući u vidu i to da iz odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama ne proizlazi nadležnost Povjerenika za informiranje kao

drugostupanjskog tijela za odlučivanje o rješenjima upravnih tijela jedinica lokalne samouprave donesenih u postupku izvršenja prema Zakonu o općem upravnom postupku. Stoga je osporeno rješenje valjalo poništiti, te je Sud sam riješio stvar.

6. Nije sporno da je rješenje Gradskog ureda za opću upravu, Grada Z. od 9. rujna 2019. o izvršenju rješenja Povjerenika za informiranje od 1. ožujka 2018. doneseno sukladno rješenju ovoga Suda poslovni broj: UrII-18/19-3, kojim je Sud odlučujući o sukobu nadležnosti između Povjerenika za informiranje i prvostupanjskog tijela ocijenio da je za postupanje u navedenom predmetu nadležan Gradski ured za opću upravu Grada Z. Međutim, nakon donošenja tog rješenja o sukobu nadležnosti, na sjednici sudaca održanoj 18. studenog 2019. zauzeto je drugačije shvaćanje, prema kojem rješenje Povjerenika za informiranje kojim nalaže prvostupanjskom tijelu da odluči o zahtjevu stranke za pristup informacijama nije rješenje koje se izvršava u smislu odredbi članka 133. do 144. Zakona o općem upravnom postupku, već se, kad obveznik rješavanja zahtjeva stranke (prvostupanjsko tijelo) ne postupi po rješenju Povjerenika, radi o propuštanju prvostupanjskog javnopravnog tijela da u određenom roku odluči o zahtjevu stranke ("šutnja uprave") pa stranka temeljem članka 25. ZPPI-a može izjaviti žalbu zbog tog propuštanja Povjereniku za informiranje i inicirati pokretanje prekršajnog postupka (zaključak broj 6 Su-574/2019-3).

7. S obzirom da se sukladno iznesenom shvaćanju u slučaju nepostupanja prvostupanjskog javnopravnog tijela, koje je obveznik rješavanja o zahtjevu za pristup informacijama odnosno vlasnik informacija koju je tužitelj zatražio svojim zahtjevom od 23. siječnja 2017., ne radi o izvršenju nenovčane tražbine u smislu članka 138. ZUP-a, niti se radi o rješenju podobnom za izvršenje prema mjerodavnim odredbama toga Zakona, ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka te prvostupanjsko javnopravno tijelo nije u obvezi provesti izvršenje niti je nadležno za rješavanje predmetnog prijedloga za izvršenje.

8. Stoga je u povodu žalbe tužitelja navedeno rješenje o izvršenju od 9. rujna 2019. trebalo poništiti i prijedlog tužitelja za izvršenje odbaciti, sukladno članku 118. stavku 2. u svezi članka 129. stavka 2. točke 1. i članka 41. stavka 2. ZUP-a (točka II. izreke).

9. Iako je osporeno rješenje tuženika poništeno, s obzirom na način kako je riješena predmetna stvar tužitelj nije uspio u sporu, te je zahtjev za naknadu troškova spora odbijen na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a (točka III. izreke).

10. S obzirom na navedeno, odlučeno je kao u izreci na temelju članka 58. stavka 1. ZUS-a.

U Zagrebu 6. srpnja 2021.

Predsjednica vijeća  
Gordana Marušić-Babić, v.r.